

Barbara Maciukiewicz-Czarnecka

Marcinkowo, pow. Inowrocław. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 315

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Po przebadaniu piecowiska / jak też pobraniu prób żużla z każdego pieca / zasypano wykop do ewentualnego przyszłego odsłonięcia piecy w celach ekspozycyjnych. Próby przekazane zostały do specjalistycznych opracowań w Krakowie. Przeprowadzone poszukiwania przy pomocy magnetometru protonowego wykazały około 100 piecy żużlowych na tym stanowisku.

MARCINKOWO, pow. Inowrocław
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Bydgoszczy
Muzeum im. J. Kasprówicza
w Inowrocławiu

Badania prowadziła mgr Barbara Macinkiewicz-Czarnecka. Finansowało Prezydium PRN w Inowrocławiu. Drugi sezon badań. Osadnictwo neolityczne kultury amfor kulistych, kultury iwieńskiej, z przełomu epok: brązu i żelaza związane z kulturą lużycką oraz z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania zapoczątkowane w 1971 r. w północnej oraz wschodniej części zwirowni. Przebadano obszar 55 m², odsłaniając 27 obiektów o funkcji jam osadniczych, jeden obiekt mieszkalny w formie półziemianki, złożonej z dwóch, połączonych ze sobą owalnych obiektów o średnicach około 3 m i 3,5 m, której wypełnisko stanowiła ciemno-szara, miejscami intensywnie czarna ziemia, przesycona węgielkami drzewnymi. Po zewnętrznej stronie zarysu półziemianki zaobserwowano ślady po słupach o średnicy 10 - 30 cm.

Materiał zabytkowy, w obrębie tego obiektu jest ubogi, obok nielicznych ułamków ceramiki, wydatowanej na przełom okresu halsztackiego i lateńskiego natrafiono na ciężarek od warsztatu tkackiego, kości zwierzęce i ptasie oraz rozcieracz.

Obok obiektów osadniczych, na omawianym stanowisku, wyeksplorowano 6 grobów szkieletowych. W jednym z grobów zachowały się kości sklepienia czaszki, które stanowią resztki kostne małego dziecka. Jedyne jego wyposażenie stanowi pierścione spiralny, wykonany z drutu brązowego. Dwa inne groby zawierały po dwa szkielety, których czaszki znajdowały się po zewnętrznych stronach jam grobowych. Jeden z nich zawierał szczątki kostne kobiety, której wiek w chwili śmierci wahał się w granicach: 25-35 lat oraz szkielet osobnika dorosłego, którego płeć ani wieku w chwili śmierci nie można ustalić. Szczątki kostne w drugim grobie, określono jako pozostałości dwu osobników męskich, których wiek w chwili śmierci wynosił: 30-40 lat jednego oraz 30-35 lat drugiego.

Ze względu na podobny układ jam grobowych, należy przypuszczać, że wszystkie odkryte groby na stanowisku 1 w Marcinkowie, pochodzą z tego samego okresu i na podstawie wyposażenia grobu odkrytego w r. ub. wiązać je należy z ludnością kultury iwieńskiej.

Badania będą kontynuowane.